

ANUBHAVS

परंतु भार वागवा
नहीं दूँ ...

- નૂતન મ્હાત્રે

હું નૂતન મ્હાત્રે બારમા ધોરણની વિદ્યાર્થીની છું. હું નિયમિત બાપુજીની ઉપાસના કરું છું અને દર શનિવારે ઉપાસના કેન્દ્ર પર પણ જાઉં છું. મારા ગામ ગવ્હાણ - કોપરમાં ઉપાસના કેન્દ્ર છે. મને ઘણા અનુભવો થયા છે પરંતુ હું ક્યારેય ભૂલી નહીં શકું એવા એક અનુભવની હું અહીં રજૂઆત કરું છું.

11 સપ્ટેમ્બર 2008, ગુરુવારનો દિવસ હતો. રાત્રે જમીને અમે બધા સૂઈ ગયા હતા. અમારા પરિવાર પર ‘મહાકાળ’નું આક્રમણ થવાનું જ હતું પરંતુ તે પહેલા જ શ્રી અનિરુદ્ધજીની કૃપાએ અમને તેમાંથી ઉગારી લીધાં.

તે દિવસે રાત્રે મારા પિતાજી બાબુરાવ મ્હાત્રે શૌચાલયમાંથી બહાર નીકળતા હતા ત્યારે અચાનક જ તેમને લકવાનો હુમલો થયો અને તે બેભાન થઈને જમીન પર ઢળી પડ્યાં અને એ સાથે મોટો અવાજ થતાં મારી મા ઉંઘમાંથી જાગી ગઈ અને તરત જ પિતાજી પાસે દોડી ગઈ. પિતાજીની હાલત જોઈને તે રડવા લાગી. તેના રડવાના અવાજને કારણે હું પણ જાગી ગઈ અને ત્યાં એમની પાસે પહોંચીને ભયાનક દશય જોતાં જ હું ગભરાઈ ગઈ. એક ક્ષણનો પણ વિલંબ કર્યા વગર તરત જ મેં પિતાજીનાં માથા પર ઉંઘ લગાવી અને ઉંઘ વાળી પીવડાવ્યું. તેમને હોસ્પિટલમાં લઈ જવા માટે રિક્ષા બોલાવી લાવ્યાં. અમે તેમને ગમે તેમ કરીને કપડાં પહેરાવીને રિક્ષામાં બેસાડ્યાં. અમારા ગામથી 12 કિ.મી. દુર હોસ્પિટલ હતી. લગભગ 5 કિ.મી. નું અંતર કપાયું હશે ત્યાં જ આપોઆપ મારા પિતાજીએ તેમનો એક હાથ ઉપર ઉઠાવ્યો અને થોડીવાર પછી પગ પણ તેમણે સ્વંય જ હલાવ્યો. આ જોઈને અમને થોડું આશ્ચર્ય પણ થયું. અમે હોસ્પિટલમાં દાખલ થયા ત્યારે તે જાતે જ ચાલીને અંદર ગયા હતાં. આ જોઈને અમને અમારા પર જ વિશ્વાસ થતો નહોતો અને અમારી આંખો આનંદના આંસૂથી ભરાઈ ગઈ. ડોક્ટરે ચેકઅપ કરીને કહ્યું કે તેમનું બ્લડપ્રેશર વધારે છે. બીજા દિવસે ઘરે જવા માટેની રજા પણ મળી ગઈ હતી.

આ રીતે અચાનક આવેલા અમારા સંક્રમાંથી બાપુજીએ અમને ઉગારી લીધા હતાં. લકવાના હુમલાનું હાઈ બ્લડ પ્રેશરમાં પરિવર્તન થઈ ગયું હતું. આ ઘટના સાથે મને બાપુજીનાં શબ્દો યાદ આવે છે ... ‘હું તમારા પોણા બાર વગાડીશ પરંતુ બાર ક્યારેય વાગવા નહીં દઉં’!

ANUBHAVS

HARI OM